

گزارش تسنیم از آخرین وضعیت گروه‌های
سیاسی برای انتخابات ۲ اسفند در تهران
**رقابت ۴ لیست اصلاح طلبان با یک
لیست اصولگرایان در تهران**

اراده برای تغییر

علیرغم آنکه پروسه انتخابات مجلس بر اساس رقابت ایده‌ها شکل نگرفت و جریان‌های سیاسی زمان زیادی را صرف ساماندهی به تشکیلات سیاسی خود کردند، اما جامعه ایران نشان داده است که در عین انتقاد و نارضایتی از برخی امور، اراده‌ی جدی برای تغییر وضع موجود دارد. نظر سنجی‌های موجود نشان می‌دهد که گرایش مردم به سمت منتقدان وضع موجود است و احتمالاً این اراده در روز جمعه به عرصه خواهد آمد.

وجود ندارد؛ حال آنکه اولاً بر اساس بررسی‌های انجام شده و گزارش‌هایی که قبلاً هم در تسنیم منتشر شد یک رقابت واقعی بالنسبه میان سلیق مختلف در انتخابات وجود دارد؛ ثانیاً حتی خود رئیس‌جمهور که قبلاً از سخنانش شبهه‌ی رقابتی نبودن برداشت می‌شد در نشست خبری تاکید کرد که انتخابات در اکثریت مطلق حوزه‌ها رقابتی نیست. و ثالثاً آنچنان که در گزارش‌های مفصلی در تسنیم مطرح شد، اساساً مشکل اصلی اصلاح طلبان، نه رقابتی بودن، بلکه کارنامه آنها در دولت و مجلس فعلی است و به همین دلیل نمی‌توانند با خیال آسوده اعلام حضور در انتخابات کنند. چرا که نظرسنجی‌ها هم از عدم اقبال مردمی نسبت به آنها خبر می‌دهد و اصلاح طلبان بنا ندارند شکست احتمالی را به همین سادگی بپذیرند؛ بلکه ادعای عدم مشارکت حداکثری، طبیعتاً از پذیرش شکست حداکثری راحت‌تر است. بنابراین تصویر رقابتی نبودن، وجه قابل توجهی ندارد و اصلاح طلبان دست کم به گفته رئیس‌جمهور در اکثریت مطلق حوزه‌ها حضور دارند، ضمن آنکه اساساً رقابتی بودن در یک حوزه انتخابیه ضرورتاً به این معنا نیست که از یک گرایش خاص هم باید حضور داشته باشد. برخی بررسی‌ها می‌گویند در همین ۴۴ حوزه، در بعضی حوزه‌ها کاندیدای اصولگرا حضور ندارد! وجه عزیمت دیگر برای استدلال درباره عدم مشارکت، اعتراض به وضع موجود است. هر چند وضعیت اقتصادی و عملکرد دولت و مجلس به واقع ناراحت کننده است، با این حال آنچنان که بارها در تسنیم راجع به آن صحبت شد، غیر از مسیر تلاش برای تغییر وضع موجود از طریق صندوق رای، حالت‌های دیگر در وضعیت فعلی یا علیه امنیت است و یا علیه کلیت ایران. ضمن آنکه تجربه نشان داده، نمایش انسجام ملی در کشور و مشارکت بالا هم ضد تحریم بوده و هم ضد تهدید. و وضعیت معکوس، نتیجه عکس را موجب شده است.

چرا و برای چه رأی می‌دهیم؟

از چند نقطه عزیمت می‌توان به مسئله‌ی چرایی مشارکت یا عدم مشارکت در انتخابات توجه و یا با عبارت بهتر آن را صورت‌بندی کرد. عده‌ای به مشارکت در انتخابات «تکلیف‌محور» نگاه می‌کنند و معتقدند با عنایت به احساس تقرب ایدئولوژیک و آرمانی و مبنایی با جمهوری اسلامی باید در انتخابات شرکت کرد. برای این گروه مسئله شرکت در انتخابات موضوعیت بالذات دارد و نیاز به استدلال نیست. عده‌ای نیز «حق‌محور» به انتخابات می‌نگرند؛ در نظر این گروه نیز حتی اگر انطباق ایدئولوژیک با جمهوری اسلامی نباشد، هر فردی باید از حق خود برای تعیین سلیقه و روش حکمرانی بر کشور استفاده کند. این استدلال حتی برای تکلیف‌محورها نیز صدق می‌کند. اما برای آنها که ممکن است درباره ضرورت عدم مشارکت در انتخابات سخن بگویند، هم ۲ نقطه نظر می‌تواند مطرح شود. نقطه نظر اول این است که تصور شود اساساً رقابتی در انتخابات وجود ندارد که بخواهیم سلیقه‌های متنوع را انتخاب کنیم. این گزاره توسط ۲ گروه در این انتخابات مطرح می‌شود؛ گروه اول مخالفان انقلاب و عمدتاً خارج نشین‌ها هستند. برای این گروه اساساً مسئله‌ی انتخابات موضوعیت بالذات ندارد چرا که بخشی از آنها مدافع رژیم سلطنتی! و بخشی دیگر به لحاظ موضع‌گیری مدافع کشوری به نام آمریکا هستند که مهمترین هم‌پیمانانش در منطقه عربستان سعودی، کشوری با دیکتاتوری کامل و بدون انتخابات است. لذا برای این دسته انتخابات و مسئله رقابت «موضوعیت» و «صالت» ندارد، بلکه همانند بسیاری از مسائل دیگر صرفاً «ابزار»ی است برای مقابله با ایران. گروه دوم بخشی از تشکل سیاسی اصلاح طلبان است. این دسته در این انتخابات تبلیغ می‌کنند که رقابت کامل

گزارش اختصاصی تسنیم

گام مهم سپاه برای

ساخت سلاح ضد ماهواره

جاسوسی

گفتگوی تسنیم با مجید انصاری

نظر سرلیست اصلاح طلبان درباره احتمال

قربانی «عارف» شدن / حضور در انتخابات

برای ما پیروزی است